

[Falk Hansen.]

Netop i øjeblikket, hvor vi desværre må erkende, at der er en stigende kriminalitet, og se i øjnene, at omfanget og styrken af vold og brutalitet er blevet øget, må det være aldeles afgørende, at politiet får de bedste arbejdsvilkår både med hensyn til den opklarende virksomhed og i høj grad også, når det drejer sig om det præventive arbejde med at søge at forhindre, at et kriminelt handlingsforløb sættes i gang.

Personlig er det min opfattelse, at politiets arbejde ikke mindst i de senere år er blevet betydelig vanskeligere og risikoen for den enkelte betjent forstærket. På den baggrund er det mit håb, at den nye struktur må være egnet til at lette dette vanskelige og ikke sjældent farlige arbejde. Det er helt uundgåeligt, at politiet fra tid til anden vil blive udsat for kritik af sin måde at løse opgaverne på, og det ville være aldeles unaturligt, om en sådan kritik ikke også i visse tilfælde både var rimelig og berettiget. På den anden side er det min bestemte opfattelse, at der fra politiets side, både fra ledelsen og fra den enkelte betjent, gøres, hvad der er menneskelig muligt for at få løst opgaverne på en for alle så tilfredsstillende måde som overhovedet muligt under ofte vanskelige forhold.

Desværre er der i offentligheden og pressen en tendens til kun at hæfte sig ved de negative ting og tilfælde, mens man langt sjældnere noterer sig de mange tilfælde og lejligheder, hvor tingene er lykkedes på en for alle tilfredsstillende måde. Jeg håber, at den nye struktur vil kunne medvirke til, at forholdet mellem politi og borger udbygges og styrkes i positiv retning til gavn for begge parter.

Forhåbentlig vil gennemførelsen af dette lovforslag betyde, at vi i fremtiden, efterhånden som loven føres ud i livet, kommer til at se mere politi på gader og veje og dermed opnår noget af den præventive virkning, som forslaget tilsigter.

Den lange række henvendelser, udvalget har modtaget under arbejdet med lovforslaget, både skriftlige og ved personligt fremmøde af deputationer, siger noget om den interesse, der knytter sig til spørgsmålet om politiets arbejde og virke rundt omkring i landet. Jeg tror rolig, jeg kan sige, at udvalgets medlemmer meget nøje har over-

vejet alle henvendelser, uden at det dog derfor naturligvis har været muligt at tilgodese alle ønsker.

Som jeg allerede sagde ved første behandling af lovforslaget, har det for mig været mere afgørende, at en by eller et område fik så god og effektiv politimæssig dækning som overhovedet muligt, end at man bevarede en politimester. Uden på nogen måde at ville undervurdere en politimester må det stå helt klart, at hans muligheder for løsningen af de politimæssige opgaver helt er afhængig af, hvilke styrker han råder over. Jeg håber, at en række af de byer og områder, som nu må afgive deres politimester, efterhånden må erkende, at det ikke medfører forringelse af den service, der ydes befolkningen på en række områder, men medfører en mere effektiv dækning på alle døgnets timer af de nye politikredses områder. Ved sammenlægningerne opnås nemlig, at hovedstationen i de sammenlagte kredse kan overtage udryknings- og patruljeberedskabet døgnnet rundt for hele kredsen. Opbygningen af en effektiv betjening til dette døgnberedskab kan bl. a. ske, fordi den nettoforøgelse af det samlede politipersonale, som ventes i de første år, kan fordeles på færre enheder. Som følge heraf kan personalet i de områder, der sammenlægges med den større politikreds, bl. a. fritages for udrykningsberedskab i stationens åbnings-tid og endvidere fritages for den byrde, der ligger i afspadsering af overtid i forbindelse med faktisk udrykning i fritiden.

Jeg skal ikke i enkeltheder gennemgå de af udvalget og ministeren stillede ændringsforslag, men kun hæfte mig ved, at antallet af kredse nu bliver 54 og ikke som efter lovforslaget 48.

Med hensyn til opretholdelsen af Tårnby rets- og politikreds vil jeg gerne understrege udvalgets indstilling om, at ændringer i Tårnbys forhold må afvente fastlæggelsen af den kommunale struktur i hovedstadsområdet.

Med hensyn til den femte politikreds på Fyn har der i udvalget, således som det også fremgår af betænkningen, været uenighed, ikke med hensyn til den femte kreds som sådan, men med hensyn til placeringen af hovedsædet i denne kreds. Valget stod mellem Assens og Fåborg, og efter at det fra justitsministerens side blev oplyst, at der